Maandagmorgen half 9 op 3 september 2007.

Dick heeft mij eindelijk zover gekregen dat ik een keer met de AA-ers mee ga varen. Hij heeft een speciale tocht uitgezet die niet zo lang is: naar Schipluiden. Aan de gracht huist al twintig jaar een "antiquariaat", dat we mogen bezoeken. Er is een afspraak gemaakt voor half 11, dan krijgen we een rondleiding door de eigenaar door het pand en de opstallen. Als we om 10 uur al aanleggen aan de overkant, want daar is een steiger om uit te stappen, staan de vier fietsers al klaar. Ja, als die ook koffie willen hebben, moeten ze eerst naar ons komen bij het Total benzinestation, anders krijgen ze niets. Na de koffie naar de antiquair Jan Holtkamp van De Gaech Antiek. Hij stond al op de uitkijk. Een welbespraakte man, vroeger bakker geweest en nu al twintig jaar koopman in oude meubels en kleingoed. De winkel was vroeger een kruidenierszaak geweest en er woonden toen twee families in dat kleine huisje. In die winkel stonden de mooiste spullen, hoe verder naar achteren hoe meer dozen en kisten met kleingoed. De tuin was smal maar heel lang als ongeorganiseerde overgroeide heemtuin met een mooie mispelboom, een leuke duiventil en een zelfgebouwd tuinhuis. Er stonden oude stenen, halve weefgetouwen, een oude verroeste fiets, stenen drinkbakken en flessen. Achter in de tuin was naast het kippenhok, een enorme opslagloods waarin oude kasten, veel boeken, oud gereedschap, potten en pannen, borden, kopjes, vlaggen, vazen, kleding, stoelen en hoeden. Jan Willeboordse zette een schoorsteenvegerhoed op. Zo hebben we heel gezellig een uurtje rondgekeken en uitleg gehad van de eigenaar. Bij het weggaan sprak Dick een dankwoordje namens de tien bezoekers. Helaas was hij zijn fles wijn en

het doosje ijzerkoekjes vergeten, maar hij beloofde ze zo snel mogelijk te brengen. Iedereen was zeer tevreden over deze excursie en na afloop moesten we allemaal zo veel mogelijk gele paprika's mee naar huis nemen. Die paprika's hadden het varend corso opgesierd en nu was er een hele kist over. Nog even een laatste groepsfoto met de paprika's. Bij het benzinestation namen we nog even een afzakkertje en toen doken we weer in de kano of op de fiets, de wandelaars waren al eerder vertrokken. De terugreis was heerlijk: de harde wind, die we op de heenreis

tegen hadden, lekker in de rug. Het zonnetje scheen en het water glad als een spiegel Wat wil een kanoër nog meer? helemaal niets meer!

Riet van Leuven

Jan Willemsen vond een passende hoed bij de Antiek handel De Gaspi